

او با بیان این که پس از جنگ تجاوزکارانه علیه ایران احضار و محاکمه بسیاری از سیاسیون و اصحاب رسانه و فکر زیادتیرشده گفته سخن های تحریک کننده به خصوص از تریبون های رسمی و تکیه روی شعارهای نابجا روزنه های امید را مسدود می کند.

سید محمد خاتمی خواستار حمایت از دولت شد؛

سید محمد خاتمی در دیدار با اعضاء و مسؤولان انجمن اسلامی مدرسین دانشگاه ها تاکید کرد:

سخن های تهدید آمیز و تحریک کننده به خصوص از تریبون های رسمی و تکیه روی شعارهای نابجا روزنه های امید را مسدود می کند.

به گزارش اسپادانا خبر، در متن کامل سخنان سید محمد خاتمی در دیدار با اعضاء و مسؤولان انجمن اسلامی مدرسین دانشگاهها آمده است:

بسم الله الرحمن الرحيم

از دیدار با اعضاء و مسؤولان محترم انجمن اسلامی مدرسین دانشگاهها خوشوقتم و از نظرها و پیشنهادهای عزیزان استفاده کردم و تلاشهای فکری و عملی و سیاسی انجمن را می ستایم و امیدوارم نشست سراسری انجمن با موفقیت همراه باشد و نسبت به همهدانشگاهیان گرانقدر عرض ادب و احترام دارم.

در این جمع ارجمند نکته هائی را به عرض می رسانم:

تردید نیست که کشور ایران و جمهوری اسلامی دشمنان فراوانی دارد که همواره علیه ما تهدیدها و توطئه هائی داشته اند. تجاوز اخیر اسرائیل که هدف اصلی اش تجزیه ایران، و لطمه زدن به اعتبار تاریخی این کشور و تضعیف جایگاه و تاثیرگذاری ملت و میهن، در منطقه بوده است نمونه ای از این خطر است که با کمال تاسف مورد حمایت قدرتهای گوناگون به خصوص آمریکا است که در جریان اخیر مستقیماً هم دخالت نظامی کرد و نیز جای تردید نیست که نظام حاکم بر عالم و آدم، نظام عادلانه ای نیست و بخصوص فزون خواهی و توسعه طلبی قدرتهای بزرگ از جمله و بخصوص آمریکا آسیب های فراوانی به ما و همه ی به اصطلاح جهان سومی ها زده است. کدام انسان آزاده و با انصافی است که از نسل کشی و جنایت های اسرائیل و دخالت های نظامی و امنیتی قدرتها بخصوص آمریکا در امور دیگران برآشفته نشود و می بینیم که افکار عمومی جهان علیه اسرائیل و جنایت های آن بسیج شده است چه رسد به ما که در رویکرد تاریخی امان و به خصوص در انقلاب اسلامی وجهی ضد استکباری و ضد استعماری و طرفداری از مظلوم بسیار قوی بوده است اما سخن این است که ملت بزرگ ایران که آزادی خواهی و استقلال طلبی و فسادستیزی و ضدیت با تبعیض هدف مهم و آرمان تاریخی و بخصوص در یکصد و پنجاه سال گذشته از جمله در انقلاب اسلامی بوده است اینک در چه موقعیتی است؟ جا دارد که ما و همه کسانی که به برکت فداکاری این ملت روی کار آمده اند از خود پرسیم که آیا رویکردها و رویه های اتخاذ شده پس از انقلاب چه در داخل با مردم و چه در روابط خارجی درست بوده است و نتیجه مطلوب برای ملت داشته است؟ و به عبارت دیگر بعد از مرحله اول انقلاب که ویران کردن سازمان و سامان قبلی اصل کار بوده است در مرحله دوم و ایجابی انقلاب که ساختن، آباد کردن و ایجاد نظم و نظام مردمی و مترقی در آن هدف است، راه درست را پیموده ایم؟ و اگر نه آیا نباید رویکردها را به نفع مردم و بنیاد آرمانهایی که در انقلاب بوده است اصلاح کرد؟ آیا انقلاب برای این بوده است که ما جهان را تغییر بدهیم (تازه با چه الگوئی) یا اینکه هدف این بوده است که از فرصت ها و امکانات فراوانی که این کشور دارد و مردم بزرگواری که در تاریخ افتخارات بزرگی داشته اند برای ساختن، آباد کردن، استحکام حق حاکمیت مردم بر سرنوشت و عدالت و معنویت بهره گرفت. یعنی در عین هوشیاری

نسبت به توطئه ها و خطرات بیرونی و نیز بی آنکه تسلیم فزون خواهی بیگانگان شویم. برای محکم کردن پایه های استقلال و نهادینه کردن آزادی های اساسی و عدالت و بالا بردن ضریب اقتدار میهن و ملت می بایست و می باید از همه ظرفیت ها و امکانات از جمله امکانات بین المللی استفاده کرد و اگر چنین نبوده است نباید از همین حالا رویه ها و رویکردها را اصلاح کرد و تغییر داد البته مطمئناً جهان و بشریت به سوی بهبود راهبردی زندگی مطلوب و راه کارهای انسانی تر کردن شرایط و روابط پیش می رود و تردیدی نیست که سوبه حرکت تاریخ و جهان، عدالت، آزادی، و بهره گیری همه انسانها از موهبت های مادی و معنوی است و به خصوص براساس باور ما که جهان و عالمیان که اکثراً هم محرومند بر زندگیشان به جای رذیلت و بیداد، بالمآل دادگری و فضیلت حاکم خواهد شد. این مشیّت پروردگار بزرگ است ولی ما چه حکومت و چه مردم چه گروهها باید حدّ و اندازه ی خود را بشناسیم و کلام زیبای مولایمان امیرمؤمنان علیه السلام که: "رحمت خداوند بر کسانی باد که قدر خود را می شناسند (و اندازه را نگاه می دارند) و از حدّ خود تجاوز نمیکنند" علاوه بر افراد متوجه گروهها، ملت ها و حکومت ها هم هست. حدّ هر کشور و ملتی اینست که با حفظ آرمانها آنچه در توان دارد در بهبود زندگی مردم و امنیت و آبادانی و اقتدار ملی و ... اقدام کند.

هدف اصلی (که در دسترس است) ساختن ایران قوی و برخوردار کردن میهن از اقتصاد نیرومند و رفع فقر و فساد که متأسفانه روزافزون می شود و افزایش و بهبود وضع تولید و گسترش عدالت بخصوص در رابطه حکومت با مردم و فراهم آوردن زمینه استیفای حقاکیمت بر سرنوشت برای ملت و روزافزون کردن اقتدار و عزّت ملی و احترام بین المللی و توان ظرفیت بهره گیری از همه ی امکانات داخلی و خارجی برای توانمند کردن کشور و جامعه است از جمله در دنیای کنونی، روابط خارجی معقول و توانمند با اهداف روشن و روشهای منطقی بسیار مهم است البته گفتنی است که در روابط منطقه ای اخیراً پیشرفت ها و رویه های قابل قبولی بوده است، ولی کافی نیست و این بهبود باید با همه عالم با حفظ استقلال و عزت ملی و از سوی همه ارکان حاکمیت باشد.

وقتی از اقتدار سخن می گوئیم طبیعی است که قدرت نظامی جایگاه خاص خود را دارد. آن هم برای دفاع از تمامیت ارضی و استقلال و تأمین منافع ملی. چنانکه در جنگ 12 روزه دیدیم که با وجود محرومیت های فراوان که بر ما تحمیل شده بود یا بعضاً ناشی از عملکردهای نادرست خودمان بود و حمایت همه جانبه ای که رژیم صهیونیستی از قدرتها داشت، توان موشکی ما که حاصل دانش و کارآمدی ملی و بومی بود تأثیر زیادی در ناکام گذاشتن دشمن از اهداف پلیدش داشت ولی همین قدرت و توان نیز در صورتی پایدار خواهد بود که اولاً متکی بر اقتصاد نیرومند و دانش قوی باشد و ثانیاً رضایت مردم و امیدواری آنان به آینده بهتر، پشتوانه نظام حکمرانی و نیروهای مسلح باشد و با محوریت یک دیپلماسی هوشمند و ملی و واقع نگر و محکم ولی انعطاف پذیر، امور اداره شود.

اینهمه در صورتی قابل دسترسی است که عملاً خط قرمز اصلی، منافع کشور و مصالح ملی و رضایت مردم و البته با مشارکت همه جانبه ملت بخصوص دانشمندان و کارشناسان و آزادی و امنیت برای همه باشد و مردم بزرگوار (همه مردم) که صاحب کشور و ولی نعمت مسؤلان و پشتوانه اقتدار و عزّت میهن و حتی نظام اند باید بیش از پیش مورد قدرانی قرار گیرند.

پس از جنگ تجاوزکارانه علیه ایران و شهادت و پایداری و انسجامی که همه نیروهای خیرخواه میهن و ملت از خود نشان دادند انتظار می رفت که برای قدرانی از این مردم شریف گشایش های بیشتر و امیدبخش تری در کار مردم ایجاد شود البته تنگنای اقتصادی و معیشتی جامعه که ریشه های سخت و علتهای مزمنی دارد یک شبه قابل حل نیست ولی مطمئناً با رویکردهای عدالت محور و واقع نگری بخصوص با بهبود روابط خارجی اولاً امید مردم به بهبود امور بیشتر می شود و ثانیاً در میان مدت هم آثار خوب این رویه آشکار خواهد شد.

انصاف باید داد که دولت محترم در هنگامه جنگ (و پس از آن) سعی خود را در راضی نگاه داشتن مردم کرد و می کند ولی اینکار اولاً باید با برنامه ریزی معقول و عملی و ثانیاً از سوی همه ارکان حکومت باشد ولی انتظار بوده و هست که در گام اول شاهد آزادی بخش مهمی از زندانیان باشیم و نیز موانع و مشکلات ذهنی و عینی از سر راه هموطنان عزیز ما در خارج که دوستدار ایران و دارای امکانات معنوی، فکری و مادی برای خدمت به این مردم و کشورند برداشته شود و بالاخره در جهت تحقق وعده های رئیس جمهور محترم به مردم از جمله اصلاح وضع ناگوار اینترنت که بخش قابل توجهی از زندگی روزمره و اقتصادی و اجتماعی مردم به آن وابسته است گام های محکم تر و ثمربخش تری برداشته شود.

در همه این زمینه ها اگر وضع بدتر نشده باشد، بهتر نشده است.

احضار و فراخواندن و حتی محاکمه بسیاری از سیاسیون و اصحاب رسانه و فکر و حتی شخصیت های معتبر و امتحان داده زیادتر شده است.

سخن های تهدید آمیز و تحریک کننده (و در واقع کمک کننده به دشمن برای گسترش توطئه هایش) بخصوص از تریبون های رسمی و تکیه روی شعارهای نابجا (که در جای خود در پدید آمدن وضع ناگوار کنونی موثر بوده است) روزنه های امید را مسدود می کند.

اشراف و دخالت های بیش از حدّ دستگاههای امنیتی (و احیاناً نظامی) نه تنها بر همه ارکان حکومت که بر مردم و نهادهای عادی و غیردولتی بر دامنه مشکلات می افزاید و حتی راه را بر خدمات مورد انتظار دولت می بندد.

همه دشمنی ها و دشمن ها را در داخل دیدن و به این بهانه مردم و نهادها را از حقوق مسلم خود محروم کردن و غفلت از تهدیدهای بیرونی که امنیت و آرامش را از حکومت و مردم گرفته است اساس نادرستی است که اگر اصلاح نشود بیش از پیش

کشور و مردم و حتی حکومت زیان خواهد دید.

آیا درآورد نیست که دولت نتواند مدیران مورد خواست خود را به کار گیرد و با مانع بزرگ (و نابجائی) به نام تایید به اصطلاح صلاحیتها روبرو شود و این امر ناروا متأسفانه برای بسیاری از مشاغل و خدمات غیر دولتی و عملی و مدنی هم وجود دارد و شگرف اینکه بیشتر مانع از سوی دستگاههایی است که وابسته به دولتند. می دانم که نظر رئیس جمهور و مواضع درست ایشان چیست ولی در عمل مشکل نه تنها حل نمی شود که روزبروز بیشتر می شود و با این احوال نمی شود انتظار داشت که دولت خدمات خود را به درستی ارائه دهد و پیش و پیش از هر جا و هر کس انتظار از رئیس جمهور محترم است که در این امر چاره اندیشی و از اختیارات محدودی که دارند استفاده کنند.

باری اگر توسعه همه جانبه و پایدار و کسب اقتدار واقعی و رضایت مردم (که خود اینها در رفع یا دست کم در کاهش تهدیدهای بیرونی موثر است) مورد نظر باشد در این زمینه نقش دانشگاهها بسیار مهم است، به شرط اینکه:

اولاً= خود دانشگاهها در مسیر نوآوری و خلاقیت و نظریه پردازی در همه زمینه های اقتصادی، فنی، سیاسی و فرهنگی روزآمد شوند و این امر در صورتی میسر است که اندیشه ورزی در دانشگاه ها در همه زمینه نه تنها آزاد که مورد تشویق و حمایت باشد و نیز مدیریت ها از متن خود دانشگاهها و مراکز آموزشی و پژوهشی برآیند و این محیط ها از فشار و سلطه امنیتی-نظامی و تنگ نظریهای موجود رهایی یابند.

و نیز مراکز علمی- دانشگاهی بتوانند با مراکز جهانی مشابه مراوده کارساز داشته باشند و همین امر نیز در گرو داشتن سیاست خارجی درست است.

ثانیاً، توانمندی، حرمت و منزلت دانشگاه از جمله در گرو این است که نظام حکمرانی و جامعه بپذیرد که تصمیم سازی در همه جهات به عهده بخش دانشگاهی و کارشناسی عالمانه و مدبرانه است و دولت و بخش خصوصی مصرف کننده فکر و طرح دانشمندان و متخصصان و کارشناسان برجسته باشند.

در مورد دانشگاهها چندی پیش با حضور عده ای از کارشناسان برجسته و عالمان و صاحبان تجربه کار خوبی صورت گرفت و گلایه من از احزاب، تشکل های همسو و غیر همسوی درد آشنا و حتی دولت است که چرا نتیجه آن کار ارزنده را دست کم در دستور بررسی خود و تنظیم برنامه های عملی بر اساس آن قرار ندادند. و حال به انجمن اسلامی مدرسان می گویم آن طرح (که بیان رویکردها است) مناسب است که در دستور کار و بررسی عزیزان قرار گیرد.

باری اگر خیر کشور و مردم و اعتلاء و اقتدار میهن را می خواهیم (و حتی برای اینکه حرفمان در دنیا شنیده شود و آرمانهایی را که خیربشر در آن است بیان کنیم) باید هدف اصلی همه بخصوص نظام حکمرانی عبارت باشد از برخوردار کردن کشور از اقتصاد قوی و مبارزه اساسی و پیگیر با فقر و فساد و تبعیض (نه در شعار که در عمل عالمانه) و بهبود وضع تولید و عدالت و کسب رضایت مردم (همه مردم). برای این کار علاوه بر عوض کردن نگاه خود در روابط خارجی باید با برخورداری از دیپلماسی فعال، واقع بین و آگاه و شجاع که خط قرمزیش تامین عزت میهن و مصالح ملی و رفع تنگناها و محدودیت ها از جمله تحریم ها که بر اقتصاد و معیشت و حتی توان نظامی اثر منفی داشته است، پیش رفت.

و تذکر آخر به شما عزیزان و به کسانی که از آمدن آقای رئیس جمهور استقبال کردند اینکه باید دولت را حمایت کرد. دولتی که بامشکلات و موانع فراوان تلاش می کند که مردم را راضی و میهن را سربلند کند. ولی انتظار اینست که دولت محترم هم برای بازپس گرفتن حقوق و اختیارات خود و اعمال بهتر و بیشتر آنچه در اختیار دارد تلاش بیشتر، علمی تر و با برنامه ریزی سنجیده تر کند و دوستان اگر انتقادی دارند اولاً با رعایت همه جوانب و نه طلبکارانه بیان شود و به جای گلایه های بیجا روی مطالبات واقعی مردم و نیز وعده هایی که به مردم داده شده است تکیه کنند و ثانیاً در کنار آن راهکارهای مناسب نیز بررسی و عرضه شود.

دولت محترم هم تلاش خود را در جهت دفاع از انتقاد سالم و آزادی اندیشه بیشتر کند و بخصوص در جهت جلوگیری از برخوردهای ناروایی که با منتقدان و تشکل های سیاسی و مدنی می شود.

منبع | جماران

[برچسب ها: دولت \[1\]](#)

[جنگ \[2\]](#)

[اصلاحات \[3\]](#)

[مسعود پزشکیان \[4\]](#)